

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Karen J. Klint sagde, at der er megen god udvikling i gang, og det er vi helt enige i. Der er som sagt mange engagerede professionelle, der har arbejdet i årevis på det her område, og det er den udvikling, der gerne skulle turbo på.

Hvad vil Socialdemokratiet helt konkret gøre for at leve op til anbefalingen vedrørende antallet af hospicepladser, en af de anbefalinger, som er i rapporten?

Og mener Socialdemokratiet ikke, at der er et behov for et ensartet lovgrundlag, altså at der er ensartede vilkår for drift af hospicesenge?

Det sidste spørgsmål drejer sig om det sidste, som står her, at rapportens anbefalinger indgår i regeringens drøftelser. Hvad vil Socialdemokratiet helt konkret gøre? Vil man bare drøfte det og se på anbefalingerne?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Fru Ester Larsen spørger til, hvad det er, vi lægger i begrebet »uanset hvor man bor«. Vi lægger jo bl.a. i det begreb, at det offentlige har tilbud til døende og til alvorligt syge. Det offentlige kunne lære meget, hvis man kopierede meget af den hospicekultur, som i dag fortrinsvis er kendt på de private hospicer. Der er ikke noget til hinder for, at den kan være noget, man arbejder med i det offentlige, og så er det jo frit og direkte tilgængeligt, og der er frit valg på sygehusområderne.

Hvorvidt vi støtter flere selvejende hospicer: Vi er positive over for, at der skal være en bred vifte af tilbud her, vi har ikke noget imod de private hospicer, som det er, vi ser så måske ikke den helt store udfordring i, at der lige på kort sigt skal laves en lovændring. Vi vil gerne se på – og det er også lidt af et svar til fru Tove Videbæk – hvordan modellen med de 257 pladser skal falde på plads, når vi har haft nogle flere drøftelser heraf og set nogle flere forhandlingsresultater. Vi er ikke uenige i måltallet på de 257, men vi vil ikke på forhånd sige, hvor mange af dem der skal være i privat regi, og hvor mange af dem der skal være i offentligt regi.

Og så kommer jeg nok også lige til at pointere, at det jo ikke er Socialdemokratiet, der forhandler med KL og Amtsrådsforeningen, det er regeringen.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg må så konstatere, at den valgfrihed, der i dag er til de eksisterende hospicer, åbenbart ikke er tænkt videreført.

Jeg vil gerne spørge om, hvorvidt omtalen i pind fire af akupunktur som smertelindrende behandling betyder, at regeringen nu officielt anerkender akupunktur som etableret behandlingsmetode, for det synes jeg da er en spændende konstatering.

Så vil jeg gerne spørge, om regeringspartierne vil oplyse, hvilke elementer i den kultur, der er kendetegnende i hospicetilbudene, som man nævner i den femte pind, der skal nyde fremme i de offentlige tilbud. Omfatter kulturen også de psykologiske og åndelige aspekter, som flere hospicer bygger på i dag?

Og endelig: Er flertallet indstillet på, ligger der det i pind fem, at løse de lovmæssige problemer, som påpeges i rapporten på side 27, om, at det er nødvendigt at skabe ensartede vilkår for drift af hospicesenge, særlig med hensyn til kommunal medfinansiering af foreningsdrevne hospicer?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge fru Karen Klint, om fru Karen Klint ikke mener, at der er en geografisk skævvridning i det her land med hensyn til hospicepladser. Det er jo sådan, at hvis man er alvorligt syg, skal man i nogle tilfælde rejse meget langt for at kunne frekventere de 34 hospicepladser, som er i alt i det her land.

En anden ting, jeg også godt vil spørge til, er den fjerde pind i Socialdemokratiets, SF's, De Radikales og Enhedslistens forslag til vedtagelse, hvor der står noget om akupunktur. Tænker man på, at det skal indføres i den palliative behandling på alle hospitaler? Det synes jeg er ret interessant.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Mener fru Karen Klint ikke, at det er ret vigtigt at sikre ensartede vilkår for drift af hospicesenge, uanset om det er private eller offentlige hospicepladser? Fru Karen Klint siger, at man ikke har taget stilling til, om det skal være det ene eller det andet, men i min ordførertale sagde jeg f.eks. helt konkret, at det ikke er afgørende for os, om hospicepladserne er i privat eller i offentligt regi, men for at der kan komme turbo på